

троптивци и интересчи! И винажги є видно да са срѣцамы съ таквизи хора, но особно—въ радостните дни. Ты бы по искалъ отъ дѣла да дѣлишъ съсъ тѣхъ радостъта си отъ чисто сърдце да гы поздравишъ съ праздника, но тѣ като безчестивни камъни, като ледъ ствденъ, никакъ нито та чѣватъ, нито та виждатъ.—Но да не роптиши: всичко на добро. Ный не смы на небето, а на землята; твка неможе да биде пълна радостъ. Кой отъ насъ е чистъ отъ пороци? Никой: всички смы грѣшни, всички, смы повече или по-малко злы. Злытѣ дѣхове неприятствуватъ на Ингелитѣ на небето да са радватъ; и на насъ не щаха да ны побѣркатъ злытѣ хора да са радувамы, ако да не выхмы ный самы участници на злъни. И споредъ тѣй по добрѣ е да не роптиши на злытѣ и нечестиви хора, но да очистимъ себе си отъ грѣховните нечистоты, да искристимъ злнитѣ отъ сърдцата си. Ный си украсявамы тѣлото за празника, чѣркитѣ дрѣхы мѣнѣвамы съ лискави; тѣй трѣба и да биде. Нынѣ и Гв. Черкова, като Царица, показва са всичката въ злато, убѣжена, украсена, всичко въ нея благодѣй отъ смирино и алой. Срамотно неприлично е на насъ да смы обѣчены въ какви годѣ дринки. Но като са грижимъ за външното украсеніе, още по вече е потрѣбно да са грижимъ за вътрѣшното украсеніе; като промѣнѣвамы обѣклото на тѣлото, да промѣнимъ и обѣклото на дѣшата, знайно е че вѣлата—дрѣха не